

Monografia „Amigdalita cronică la copii”

Centrul Editorial-Poligrafic „Medicina”, Tipografia AȘM, 2014, 212 p.

Autor: Lucian Danilov, dr. șt. med., conferențiar, catedra Otorinolaringologie
Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”

Monografia este dedicată studierii aspectelor etiopatogenetice și eficacității tratamentului contemporan al amigdalitei cronice la copii. Amigdalita cronică reprezintă una dintre cele mai dificile și complexe probleme ale otorinolaringologiei moderne, deoarece incidența inflamației cronice a țesutului limfoepitelial amigdalian faringian la copii nu are tendință să se reducă numeric și rămâne în atenția sistemului specializat medical otorinolaringologic pediatric.

Focarul de infecție amigdalian favorizează dezvoltarea complicațiilor sistemice în organism și înrăutățesc patogenia lor. Din această cauză, aspectele etiopatogenetice ale dezvoltării diferitor patologii autoimune în organismul copilului în caz de amigdalită cronică, se studiază nu numai de către medicii otorinolaringologi ci și de reprezentanții medicinei teoretice și clinice de diferite specialități cum ar fi pediatria, reumatologia, nefrologia, imunologia, alergologia etc.

Autorul a efectuat cercetări profunde clinico-imunologice ale copiilor cu diferite forme de amigdalită cronică și a elaborat criterii de diagnostic și prognostic al acestei patologii cu scop de a ajuta clinicistul în argumentarea tacticii de terapie, deoarece există opinii diferite ale specialiștilor medicali în privința efectuării amigdalectomiei la copii.

Capitolul întâi „Particularitățile morfofuncționale ale amigdalelor palatine” este dedicat rolului amigdalelor palatine în menținerea homeostazei imune a organismului, fiind cele mai influente amigdale din inelul limfoepitelial faringian Waldeyer. S-a specificat componența celulelor imunocompetente în amigdalele palatine, care participă la formarea imunității generale a organismului în creștere – sinteza anticorpilor, formarea complexelor imune, producerea citokinelor reglatorii, interleukinelor, mediatorilor de alergie și inflamație.

Capitolul doi „Aspecte epidemiologice ale amigdalitei cronice la copii” este consacrat studierii particularităților epidemiologice ale amigdalitei cronice la copii în Republica Moldova și în diferite regiuni socio-geografice. Studiul demonstrează necesitatea cercetării stării epidemiologice a patologiilor cronice în fiecare zonă studiată, deoarece varietatea parametrilor imunologici ai organismului uman în normă și în caz de patologii, în funcție de factorii geografici și etnici este un fapt deja confirmat. Datele obținute sunt utile pentru medicii de familie, pediatri și otorinolaringologi. Minimalizarea factorilor, care favorizează dezvoltarea proceselor inflamatorii în amigdalele palatine, va contribui la îmbunătățirea calității evidenței acestei categorii de pacienți cu depistarea cauzelor etiopatogenetice, ereditare, sociale.

Managementul tratamentului, diagnosticul, clinica, clasificarea și evidența amigdalitei cronice sunt descrise în capitolul trei „Diagnosticul, clinica, clasificarea și evidența amigdalitei la copii”. Autorul atrage atenția la varietatea clasificărilor proprii acestei patologii, raportate în literatura de specialitate mondială și complexitatea efectuării unei sinteze clinico – imunologice a amigdalitei cronice la copii și maturi. A fost definită diversitatea gravelor complicații locale și la distanță, care pot apărea în acest focar de infecție faringian. Datorită examenului obiectiv și depistării semnelor caracteristice unui proces cronic în amigdalele palatine, putem stabili ușor diagnosticul diferențial al patologiei discutate

cu alte boli inflamatorii și neinflamatorii faringiene. Se descriu clar indicațiile pentru tratamentul conservator și cel chirurgical, contraindicațiile pentru amigdalectomie.

Un compartiment important în monografie îl constituie capitolul patru „Actualități în studierea etiopatogeniei amigdalitei cronice și complicațiilor ei”. În primele patru subcapitole, se face o analiză amplă a rolului factorului infecțios în dezvoltarea amigdalitei cronice, bazate pe datele studiului literaturii de specialitate mondiale și studiului propriu. Se compară particularitățile florei microbiene în procesele inflamatorii cronice orofaringiene la copii și maturi. În baza datelor obținute, s-a demonstrat că forma amigdalitei cronice la copii depinde mult de flora depistată și de particularitățile ei – sensibilitatea la antibiotice, gradul de activitate. În subcapitolul cinci „Rolul amigdalitei cronice în etiopatogenia bolilor reumatismale”, autorul demonstrează rolul focarului de infecție local în dezvoltarea patologiilor sistemice în organismul copilului prin analiza florei microbiene amigdalene și cercetări imunologice.

Un aspect nou și important, abordat în monografie, îl constituie cercetările imunologice proprii pe copiii cu amigdalită cronică, descrise în subcapitolul „Parametrii cantitativi și funcționali ai sistemului imunitar general la copii cu diferite forme de amigdalită cronică”, în care datorită aspectelor etiopatogenetice nou depistate, se confirmă că amigdalita cronică la copii este nu doar o afectare locală, dar și o patologie sistemică, care se manifestă cu dereglări ale imunității locale și sistemice, caracteristice pentru o formă sau alta a amigdalitei cronice la diferite vârste ale copilului. S-au elaborat criterii noi în diagnosticul diferențial al formelor de amigdalită cronică de etiologie streptococică, care permit depistarea precoce la acești bolnavi, dezvoltarea unui risc înalt de agravare a proceselor autoimune sistemice și corijarea la timp a programului terapeutic.

Datele prezentate în capitolul cinci „Tratamentul etiopatogenetic al amigdalitei cronice la copii” deschid unele aspecte noi clinico-imunologice ce țin de optimizarea tratamentului amigdalitei cronice. În premieră, au fost obținute date convingătoare, care au demonstrat eficacitatea imunostimulării locale cu autocelule mononucleate activate în tratamentul complex conservator al amigdalitei cronice compensate la copii, la un nivel mai înalt în comparație cu metodele tradiționale folosite. În același timp, amigdalectomia, în caz de amigdalită cronică decompensată, efectuată la timp și conform recomandărilor medicale, are un efect clinico-imunologic pozitiv în urma înlăturării focarului de infecție și prevenirii complicațiilor.

În baza celor expuse, consider că monografia „Amigdalita cronică la copii” este o lucrare științifică clinico-imunologică și prezintă un interes deosebit pentru cercetătorii și clinicienii din diferite domenii ale medicinei prin prisma unor noi aspecte etiopatogenetice ale amigdalitei cronice la copii și optimizarea tratamentului pacienților cu această patologie.

Ghinda Serghei, dr. hab. șt. med., profesor cercetător
Șef Laborator Imunologie și Alergologie
Institutul de Ftiziopneumologie „Ch. Draganiuc”
Chișinău, Republica Moldova